

dette, vi have søgt at opnaae ved den Affattelse, der nu er givne. Der er derved indløbet en lille Uagtsomhedsfeil i den næstsidste Linie, idet der efter Ordet „at“ maa tilføies: „lade ham“. Efterat jeg var blevet opmærksom derpaa, har jeg søgt at ændre det ved det Underændringsforslag, jeg har stillet under Nr. 9. — Forslaget under Nr. 7 vil, at Ordene: „senest 48 Timer forud“ skulle forandres til: „tidligt en Uge og senest et Døgn forud.“ Den høitærede Minister havde ved anden Behandling stillet Forslag om, at det skulde hedde; „mellem 48 og 24 Timer.“ Denne Frist fandt vi, og det høie Thing med os, var for kort, og derfor have vi foreslaaet denne større Frist, som vi antage vil være praktisk, navnlig efter som Forholdene ere paa Landet. Det kan jo heller ikke nægtes, at det vilde see lidt underligt ud, naar der i den kongelige Anordning stod: „tidligt“, og der derimod i denne Lov kom til at staae: „senest“ 48 Timer forud, hvorimod Uoverensstemmelsen vil være noget mindre, naar det rettes saaledes, som det her er foreslaaet. Ifølge det næste Forslag skal Ordet: „stedlig“ tages bort, og i Stedet derfor sættes: „Stedets“ Provst og Biskop, idet vi ere blevene gjorte opmærksomme paa, at Ordet „stedlig“ maaskee kunde forstaaes, som om Tilsynet alene skulde udøves paa Stedet, medens det naturligtvis ikke har været Meningen at indskrænke Tilsynet dertil. Det, der skulde betegnes ved „stedlig“, nemlig ved hvilken Provst og Biskop Tilsynet skulde føres, vil formeentligt ikke kunne være tvivlsomt efter den Affattelse, vi nu have foreslaaet.

Efterat denne Sag saa ofte har været behandlet her i Thinget og vundet et saa afgjørende Fleertal for sig ved de forskjellige Behandlinger, troer jeg at kunne indskrænke mig til blot at begrunde disse Ændringsforslag, og skal derfor kun udtale det Haab, at et lignende Fleertal, som der tidligere ved Forhandlingerne af denne Sag altid har vist sig her i Thinget for dette lille Fremskridt, ogsaa vil være tilstede ved denne Behandling, for at det kan blive vitteligt, at det er et almindeligt Ønske, at dog engang dette lille Skridt maatte blive gjort.

Sable: Ved Iste Behandling af denne Sag erklærede jeg, at jeg ikke fandt Anledning til at give Forslaget min Stemme i den Form, hvori det var kommet fra den ærede Minister, men efterat jeg har hørt de Forhandlinger, som have fundet Sted derom, og efterat jeg har seet, at de Mænd, der fra Først af have sat denne Sag i Bevægelse, finde sig tilfreds stillede ved det, der nu endelig foreligger, skal jeg ikke fastholde det Standpunkt, jeg dengang indtog. Jeg skal nu erklære, at jeg, uagtet jeg ikke er istand til at see noget Fremskridt i dette Forslag, dog ikke vil være med til at modsætte mig Noget, som de Mænd, der fra Begyndelsen have indbragt denne Sag, og de, paa hvis Vegne de have indbragt den, troe er et Fremskridt. Naar jeg ved denne 3die Behandling giver det nu foreliggende Lovforslag min Stemme, er det altsaa ikke, fordi jeg i mindste Maade billiger det, og jeg skal benytte Leiligheden til i Korthed at nævne de væsentligste Grunde, jeg har imod selve Sagen. Jeg antager, at den Tid ikke vil være meget fjern, da man i vort Fædreland vil være kommen bort fra den Tanke, at den lutherst-evangeliske Kirke skal være nødt til at lade sig repræsentere af Præster i den Stikkelse, hvori de nu ere tilstede, og i det Hele taget af et Præstestab. Denne Mening kan forekomme de Herrer besynderlig, men det er kun, fordi det Slags Udtalelser saa overordentlig sjældent komme frem. Der er rundt omkring i den lutherst-evangeliske Kirke hele store Menigheder, meget større end vore, hvori der aldeles ikke findes Præster. Præstestabet er en Levning fra den katolske Tid, thi da Luther forbedrede Kirken, blev Bispevæsenet og Præstevæsenet affattet overalt i den protestantiske Kirke med Undtagelse af den nordiske Kirke og den engelske høirkirkelige Kirke, der ikke ligefrem ubledede sin Oprindelse fra Luther. En vis sædvansmæssig Fremgangsmaade, som ofte har udmærket vore Forhold, har ledet til at bibeholde dette Præstevæsen. Skjøndt jeg ellers ikke ønsker at komme ind paa det Slags Drøftelser, som gaae ud paa, under vore Forhandlinger at frembrage Noget fra et heelt andet Omraade, bliver jeg dog nødt til med nogle ganske faa Ord at bemærke, hvorledes det hænger sammen med, at jeg kan